

Türkad

ARAPLARA TÜRKÇE ÖĞRETİMİNDE ALFABE SORUNU: İSKENDERİYE ÖRNEĞİ

Vefa ÖZDEMİR ¹ Muhammet Hüseyin YAZICI ²

ÖZET

Türkçe, yabancı dil olarak hem Türkiye’de Türkçe Öğretim Merkezleri (TÖMER’ler), özel dil kursları aracılığıyla hem de yurt dışında Yunus Emre Enstitüleri, üniversitelerdeki Türkoloji bölümleri, özel dil merkezleri ve seçmeli ders olarak Türkçe okutulan devlet veya özel okullar vasıtasıyla öğretilmektedir. Türkiye’nin ekonomik ve siyasi alanda yaşadığı olumlu gelişmelere paralel olarak Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenlerin sayısı da giderek artmaktadır. Türkçenin yurt dışında yabancı dil olarak öğretildiği yerlerden bir de Mısır’dır. Mısır ve Türk halkı yüzyıllarca çeşitli sebeplerle ilişki içerisinde bulduklarından dolayı aralarındaki bağlar da kuvvetlidir. İki ülke arasındaki tarihi, sosyal, kültürel ve ekonomik bağlar, halklar arasındaki etkileşimi arttırmış dolayısıyla bu durum Türkçe öğretimine de yansımıştır. Mısır’da gerek devlet üniversiteleri gerekse özel üniversiteler olmak üzere toplamda 12 üniversitede Türkçe ile ilgili bölümlerin bulunması Mısır’daki Türkçe öğretimine olan ilgiyi somut bir şekilde göstermektedir. Mısırlı bireyler yabancı dil olarak Türkçe öğrenirken çeşitli sorunlarla karşılaşmaktadır. Bu sorunlardan en önemlisi ise alfabadir. Çünkü alfabeden bağımsız bir dil öğretiminden bahsetmek mümkün değildir. Mısırlı öğrencilere alfabe öğretiminde zorluklarla karşılaşılmasının nedenleri, Türkçede Latin alfabesinin, Mısırlıların ise ana dili olan Arapçada Arap alfabesinin kullanılması ve Mısırlı bireylerin Latin harfleriyle ilk defa İngilizce ile karşılaşmaları ve Latin harflerinin İngilizce sesletimlerini benimsemeleridir. Bu temel nedenler çerçevesinde şekillenen bu araştırmada İskenderiye Yunus Emre Enstitüsünde 2016 yılında Türkçe eğitimi alan farklı seviyelerdeki (temel, ortak, yüksek seviye) 147 öğrencinin Türkçe öğrenirken dört temel dil becerisinde karşılaştıkları alfabe sorunları incelenmiş ve bu sorunların çözümüne yönelik çeşitli öneriler ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi, Mısır’da Türkçe öğretimi, alfabe öğretimi, alfabe sorunları.

ISSUES OF TEACHING TURKISH ALPHABET FOR ARABS: EXAMPLE OF ALEXANDRIA

ABSTRACT

Turkish as a foreign language is being taught in Turkey through the Turkish language teaching centers (TÖMER) and Turkish language schools. It is also being taught abroad through the Yunus Emre Institutes located outside the country, Turkish language departments in the universities, language schools and public or private schools that teach Turkish as an optional lesson as well. Parallel with the positive development seen recently in both economic and political perspectives of Turkey, As a foreign language the number of Turkish learners is increasing in turn. One of the places where Turkish is being taught abroad as a foreign language is Egypt. Egypt and Turkey; peoples of the two countries shared strong bounds as they were in permanent contacts for many reasons over centuries. Besides, historical and social, cultural and economic bounds between the two countries led to more interactions between its peoples; the thing that also affected the field of teaching Turkish greatly. Considering 12 Turkish language related departments throughout the Egyptian state universities and private ones, we have a concrete sensor for the interest of teaching Turkish in Egypt. Egyptian learners are facing many issues while learning Turkish as a foreign language. Alphabet is one major issue to shed light on, because it is not possible to talk about teaching a language without alphabet. The reasons for Egyptian learners are having issues in that perspective can be ascribed for the Latin alphabet used in Turkish apart from the Arab alphabet used in Arabic: the mother language for the Egyptian nation. As for Egyptians they first acknowledge the Latin letters through English that is why they tend to imitate the sound system of English rather than Turkish. Our study is shaped according to the reasons given above based on studying the alphabet issues covering four skills while learning Turkish, registered by 147 Turkish learners from different levels (beginner, intermediate and upper intermediate levels) in Alexandria Yunus Emre Institute for 2016. A set of several solutions for these issues was suggested as well.

Key Words: Teaching Turkish as a Foreign Language, Teaching Turkish in Egypt, Teaching Alphabet, Issues of Alphabet.

¹ Eğitim Koordinatörü; İskenderiye Yunus Emre Enstitüsü, vefaaazdemir@hotmail.com

² Okutman; İskenderiye Yunus Emre Enstitüsü, hsy_yzc@hotmail.com

Giriş

Alfabe çeşitli araştırmacılar tarafından farklı şekillerde tanımlanmıştır. Bu bağlamda Türk Dil Kurumu (TDK) tarafından Alfabe, “Bir dilin seslerini gösteren, belirli bir sıraya göre dizilmiş belli sayıda harfin bütünü, abece, yazı (TDK, 2005, s72)” olarak açıklanmıştır. Ergin (1986, s.39) alfabe; “Bir dilde kullanılan harf ve işaretlerin hepsinin birden meydana getirdiği muayyen sıralı topluluk olarak tanımlarken Ertem(1991, s.22) ise “Alfabe bir milletin dini ve sosyal hayatına bağlı bir kültür unsurudur.” şeklinde alfabenin tanımını yapmıştır.

Alfabenin iki boyutu bulunmaktadır. Bunlar ses ve harf boyutu (Şengül 2014, s.326). Akciğerlerden gelen havanın ses yolunda oluşturduğu titreşime ses denir. Ses, dilin işlevli en küçük birimidir. *Harf* ise sesin yazıdaki karşılığıdır.(TDK, 2016), Eker (2005, s.254)ise sesi “Ses aygıtlarının yardımıyla oluşan titreşimler, duyma organları tarafından algılanan fiziksel nicelikler” olarak tanımlamıştır. Durmuş (2013, s.196);harfler ve seslerin birbiri ile sıklıkla karıştırıldığıının altını çizerek, harflerin, seslerin yazıda gösterilme biçimleri, sembolleri, işaretleri, ses ve harf arasındaki ilişkiyi; doğada yer alan bir nesne ile o nesnenin resmi arasındaki ilişki olarak göstermiştir. Şengül (2014, s.326) ise “Konuşma sesleri, akciğerlerden gelen havanın ses yolunda titreşmesiyle oluşur. Sesler, işitme; harfler ise özellikle görme yoluyla algılanır. Konuşma dilinde heceler, yazı dilinde harfler, anlamlı veya görevli yapıların doğrudan algılayabildiğimiz en küçük parçaları sayılır” demiştir.

Alfabe, bir dilin yazı diline geçişini sağlayan en önemli ögedir. Türklerin elimize ulaşan ve tarihi bilenen en eski yazıtları 687-692 yılları arasında yazılan Çoyr yazıtıdır; ayrıca edebi değer taşıyan ilk eserleri 725 – 735 yılları arasında yazılan Orhun Kitabeleridir. Bu eserler Göktürk alfabesiyle yazılmıştır. Dolayısıyla tarihi bulgular doğrultusunda Türklerin bir alfabe sistemini 7. yüzyılda kullandıkları tespit edilmiştir. Ancak bazı araştırmacılara göre ise Türkler yazı sistemine bu tarihten daha önce yani 6. yüzyılda geçmiştir (Ercilasun 2004, akt Ercilasun Sertkaya 1995, s.318). Çeşitli Türk toplulukları günümüze kadar farklı alfabe sistemlerini kullanmışlardır. Yenişan (2005, s.6) geçmişten günümüze kadar kullanılan alfabeleri şu şekilde ifade etmiştir;

“Türklerin tarih boyunca kullandıkları alfabeleri şu şekilde sıralamak mümkündür: 784 yılına kadar Orhon-Yenisey (Göktürk) Alfabesi, VIII.-XV. yüzyıllar arasında Uygur Alfabesi, VIII. yüzyıldan XI. yüzyıla kadar Sugdi Alfabesi, VIII. yüzyılda çok az kullanılan Çin yazısı, VII. - X. yüzyıllarda kullanılan Tibet yazısı, VIII. - XI. Yüzyıllarda ara-sıra kullanılan Nastüri - Süryani Alfabesi, Mani Yazısı, Brahmi Yazısı, XIII. yüzyılda kullanılan Pasa-pa Yazısı, Peçenek Yazısı, XIII.-XIV. yüzyıllarda “CodexCumanicus”ta kullanılan Kuman Yazısı, Yunan Alfabesi, Ermeni Alfabesi, XVII.-XX. yüzyıllar arasında Rusya’da Hristiyanlığı kabul etmiş Türkler tarafından kullanılan İslav Alfabesi ve Rus İhtilali’nden sonra, 1939’a kadar Sovyetlerde Türk dilleri için kullanılmış olan Latin-İslav Alfabesidir. Öte yandan pek çok kaynakta Arap ve Latin Alfabeleri olarak geçen alfabelerde Türklerin kullandıkları yazı sistemleri arasındadır.”

Dünya üzerinde yer alan milletlerin milli alfabeleri olabildiği gibi sosyal durumlar; dini sebepler, kültür ve medeniyet değiştirme gibi nedenlerden dolayı bir milletin başka milletlere ait alfabe sistemlerini de kabul ettikleri görülmektedir (Yavuz, 2010, s.260). Bu duruma örnek verilecek olursa; 8. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Türkler geniş kitleler halinde İslam dinine girmişlerdir. İslam dininin kutsal kitabı olan Kur’an-ı Kerim’in Arap alfabesiyle yazılmış olması ve Kur’an-ı Kerim’in Arapça okunup yazılması mecburiyetinden dolayı Türkler zamanla Arap alfabe sistemine geçiş yapmışlardır.“Türkler arasında değişik alfabelerin kullanılması ve yayılmasındaki sebepler arasında en önemlisi dini etkenler olarak gösterilmektedir” (Yavuz 2010, s.260).

Türkler Arap alfabesini olduğu gibi 28 harf olarak almamışlardır. Bu alfabaya kendi dillerindeki özellikleri dikkate alarak (ç - چ, g,ğ - گ, j - ج, n - ن, p - پ)harflerini eklemişler ve alfabedeki harf sayısını 34’e çıkarmışlardır.

Yüzyıllar boyunca Arap alfabesini kullanan Türkler 1 Kasım 1928 yılında harf devrimini gerçekleştirerek Latin alfabesine geçmişlerdir. Fakat bunun öncesinde de Latin alfabesi kullanılarak yazılan bazı Türkçe eserler mevcuttur. Bunun ilk örneği Codex Comanicus’tur.

“Latin Alfabesi, Türkçenin yazımı için ilk defa XIV. yüzyılda kullanılmıştır. Fransisken misyonerleri, Hristiyanlığı, Kuman (Kıpçak) Türkleri arasında yaymak için Türkçe öğrenmişler ve birçok dini metinleri, Hristiyan dua ve ilahilerini Latin harfleri ile Kuman (Kıpçak) Türkçesine çevirmişlerdir. Latin harfli Türkçe metinleri ihtiva eden bu kitaba da “Codex Comanicus” yani “Kuman Kodeksi” veya “Kuman El Yazmaları Külliyesi” demişlerdir. Codex Comanicus’ta Latince, Fransızca ve Türkçe gramer paradigmaları (isim ve fiil çekim listeleri), sözlükler ve bir de Türkçe-Almanca söz listesi vardır. Ayrıca Türkçe metinler arasında çözümleri ile birlikte 46 kuman bilmecesi de bulunmaktadır.”(Yenişan, 2005, s.15)

Latin harflerine geçişten sonra eğitimde bir ivme kazanılmış, yurt içinde okuryazarlık seferberliği yapılmış dolayısıyla Türkçenin öğretimi artmıştır. Zamanla sadece ana dilde değil yabancılara da Türkçenin öğretimi bir ihtiyaç haline gelmiştir. Bu bağlamda 1980’den sonra açılan Türkçe Öğretim Merkezleri (TÖMER) ve çeşitli dil merkezleri sayesinde gerek yurt içinde gerekse de yurt dışında Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi ihtiyacı karşılanmaya çalışılmıştır. Günümüzde yurt dışında yabancı dil olarak Türkçe öğretimi gerçekleştiren en önemli kurumlardan birisi Yunus Emre Enstitüsüdür. Bu enstitü bünyesinde dünyanın 36 ülkesinde 44 merkezde Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi gerçekleştirilmektedir (Yunus Emre Bülteni, 2015, s.5) ve bu ülkelerden biri de Mısır’dır.

Mısırlılar ve Türkler uzun süre aynı devlet çatıları altında birlikte yaşamış, bu bağlamda ortak kültürel unsurlarıyla devamlı etkileşim halinde olmuş iki toplumdur. Zaman içerisinde birbirlerinin dillerini öğrenme gereksinimi duymuşlardır. Bu gereksinim sonucunda Mısır’da tarihi süreç içerisinde Türkçe öğretilmiş ve günümüzde de üniversitelerde, Yunus Emre Enstitülerinde, çeşitli dil merkezlerinde Türkçe öğretimi gerçekleştirilmeye devam etmektedir. Mısır’da Türkçe öğreten en önemli kurum Yunus Emre Enstitüleridir. Kahire’de 2010, İskenderiye’de 2013 yılında açılan bu enstitüler Mısır’da Türkçe öğrenimine olan ilgiyi daha da arttırmıştır. Mısır’da Türkçe ile ilgili bölümlerin bulunduğu üniversiteler şöyledir:

Tablo 1: Mısır’da Türkçe İle İlgili Bölümlerin Bulunduğu Üniversitelerin Listesi

Üniversite Adı	Türü	İnternet Adresi
Al Azhar Üniversitesi	Devlet	www.azhar.edu.eg
İskenderiye Üniversitesi	Devlet	www.au.alexau.edu.eg
Assyut Üniversitesi	Devlet	www.aun.edu.eg
Kahire Üniversitesi	Devlet	www.cu.edu.eg
Ganub Al Vadi Üniversitesi	Devlet	www.svu.edu.eg
Helwan Üniversitesi	Devlet	www.helwan.edu.eg
Suhag Üniversitesi	Devlet	www.suhag-univ.edu.eg
Suez Üniversitesi	Devlet	www.suezuniv.edu.eg
KafrElşeyh Üniversitesi	Devlet	www.kfs.edu.eg
Mansura Üniversitesi	Devlet	www.mans.edu.eg
Pharos Üniversitesi	Özel	www.pua.edu.eg
Ain Şems Üniversitesi	Devlet	www.asu.edu.eg

Türkçe öğrenimine artan ilgi beraberinde Türkçenin nasıl daha iyi öğretilbileceği sorusunu akla getirmiş ve bu doğrultuda bireylere Türkçe öğretmek, karşılaştıkları problemleri tespit etmek ve çözmek, Türkçeyi daha kolay ve kalıcı şekilde öğretmek amacıyla çeşitli eserler yazılmıştır. Bu açıdan bakıldığında hem yabancılara hem de Araplara Türkçe öğretiminde karşımıza çıkan ilk eser Kaşgarlı Mahmud’un 1072-1074 yılları arasında yazmış olduğu

Divan-ı Lugat'it Türk'tür. Kaşgarlı Mahmud'dan sonra da Araplara Türkçe öğretmek amacıyla çeşitli eserler yazılmış ve özellikle Araplara Türkçenin yabancı dil olarak öğretimine yönelik yazılan eserler Mısır'da hakimiyet kurmuş olan Memlûklüler zamanında ortaya konulmuştur. Bu eserlerden başlıcaları; Kitabül-İdrak Li Lisânül-Etrak, El-Kavaninül-Külliyeye Li Zabti'l-Lügati't-Türkiyye, Et-Tuhfetü'z Zekiyye Fi'l Lügâti't Türkiyye, Kitâbu Mecmû'u Tercumâni Turki ve 'Acemî ve Mogoli', Kitâbu Bilugati'l Müştâk fi Lugati't Turkve'l Kıfçâk, Ed Durretul Mudî'a fi Lügati'-Turkiyye'dir. (Polat, 1998)

Mısırlı öğrencilere Türkçe öğretilirken çeşitli sorunlarla karşılaşmaktadır. Bu sorunlardan birisi de alfabedir. Alfabe bir dilin öğrenim ve öğretiminde en temel unsurdur. Gerek ana dil gerekse de yabancı dil öğretiminde öğrenci ve öğretici açısından kilit konumdadır. "Yazı dilini işaretlerden oluşan bir iletişim sistemi olduğu düşünülürse, alfabeleri bu sistemin anahtarı olarak kabul etmek gerekir. Yabancı dil öğretiminin temelinde alfabedeki sesleri doğru öğretmek vardır." (Arslan, 2011, s.11).

Mısır'da resmi dil Arapçadır. Ancak halk arasında Ammice (Mısır Arapçası / Mısır Lehçesi) adı verilen ve temeli Kur'an Arapçası olan Fusha'dan (Klasik Fasih Arapça) farklı bir lehçe kullanılmaktadır. Mısır Ammicesi günlük konuşma dilidir, Fusha ise edebi ve resmi dildir. Ancak sadece Fusha kullanan bir insan Mısırlı bir bireyle anlaşmakta zaman zaman zorluk çekebilmektedir. Bu farklılık yabancı dil olarak Türkçe öğrenen Arap ve Arap dilli öğrencileri değerlendirirken Mısırlıları ayrı bir kategoride değerlendirmek gerektiğinin en önemli göstergelerinden biridir.

Türk alfabesinin Arap ve İngiliz alfabelerindeki karşılığı Tablo 2'de gösterilmiştir:

Tablo 2: Türk Alfabesinin Arap Ve İngiliz Alfabelerindeki Karşılıkları

Türk Alfabeti	Arap Alfabetindeki Karşılığı	İngiliz Alfabetindeki Karşılığı
A	ا- Fetha	E
B	ب	B
C	ج	-
Ç	ت+ش	CH
D	د	D
E	ا- Fetha	A
F	ف	F
G	-	G
Ğ	-	-
H	هـ	H
I	-	-
İ	Kesra- ی	E
J	-	J
K	ك	K
L	ل	L
M	م	M
N	ن	N
O	-	O
Ö	-	-
P	-	P

R	ر	R
S	س	S
Ş	ش	SH
T	ت	T
U	Damme-و	U
Ü	-	-
V	W- و	V
Y	ى	Y
Z	ز	Z
-	ث	TH
-	ح	-
-	خ	KH
-	ذ	TH (THE)
SA	ص	S (SUN)
DA	ض	-
TA	ط	-
ZA	ظ	-
-	ع	-
-	غ	GH
KA	ق	-

1. ARAŞTIRMANIN AMACI

Bu araştırmanın amacı Mısır İskenderiye’de yabancı dil olarak Türkçe öğrenen Mısırlı öğrencilerin Türkçe öğrenim sürecinde alfabe farklılığından dolayı karşılaştıkları sorunları belirlemek, bu sorunların çözümlerine yönelik önerilerde bulunmaktır.

Bu amaç doğrultusunda araştırmanın alt problemleri:

1. Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen Mısırlı öğrencilerin alfabe öğrenirken Arap ve İngiliz alfabesi kaynaklı yaptıkları sesli harf yanlışları nelerdir?
2. Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen Mısırlı öğrencilerin alfabe öğrenirken Arap ve İngiliz alfabesi kaynaklı yaptıkları sessiz harf yanlışları nelerdir?

2. YÖNTEM

Bu kısımda çalışmanın modeli, çalışma grubu, verilerin toplanması, veri analiz yöntemi ile ilgili bilgiler verilmiştir.

2.1. Araştırma Modeli

Mısırlı öğrencilerin alfabe sorunlarını ve öğreticilerin alfabe öğretirken karşılaştıkları problemleri tespit etmek amacıyla tarama modelinde yapılan bu çalışma nitel yönetime göre şekillendirilmiştir. “Nitel araştırma, gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, olguların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma olarak tanımlanabilir” (Yıldırım ve Şimşek, 2012).

2.2. Evren- Örneklem

Araştırmanın çalışma evreni Mısır'da yabancı dil olarak Türkçe öğrenen temel, orta ve yüksek düzeydeki Mısırlı öğrencilerdir. Araştırmanın örneklemini ise 2016 yılında İskenderiye Yunus Emre Enstitüsünde Türkçe öğrenen temel seviyede 92, orta seviyede 41 ve yüksek seviyede 14 öğrenci olmak üzere toplamda 147 öğrenci oluşturmaktadır.

2.3. Verilerin Toplanması

Araştırmanın verileri şu şekilde oluşturulmuştur:

- Dönem içerisinde öğrenciler konuşurken ve bir metni okurken alınan notlardan
- Öğrencilere verilen yazma ödevlerinden,
- İskenderiye Yunus Emre Enstitüsünde derse giren okutmanların görüş ve tespitlerinden, araştırmada elde edilen verilerin yorumlanmasına kuramsal temel oluşturmaktadır.

2.4. Verilerin Analizi ve Yorumlanması

Araştırmadaki verilerin değerlendirilmesinde nitel analiz tekniklerinden içerik analizi kullanılmıştır. "İçerik analizinde temel amaç, toplanan verileri açıklayabilecek kavramlara ve ilişkilere ulaşmaktır. İçerik analizinde temelde yapılan işlem, birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları okuyucunun anlayabileceği bir biçimde düzenleyerek yorumlamaktır" (Yıldırım ve Şimşek, 2012). Araştırmanın verilerini oluşturan konuşma ve okuma esnasında alınan notlar ile yazma ödevlerindeki hatalar incelenmiş, bu hataların sesli, sessiz harf ile mi, Arapça ya da İngilizce kaynaklı mı olduğu kategorize edilmiştir.

3. BULGULAR VE YORUMLAR

Mısır'da alfabe öğretiminde problem yaşanmasının başlıca sebebi iki dilde de farklı alfabelerin (Türkçede Latin, Mısır'da Arap alfabesi) kullanılmasıdır. Bu iki alfabe arasında harflerin seslendirilmesi, yazımı ve seslerin çıkış noktaları (dil, gırtlak, diş, boğaz vb.) arasında farklılıklar bulunmaktadır. Ayrıca Mısır'da ilköğretimden itibaren gerek resmî gerekse de özel okullarda yoğun bir şekilde İngilizce öğretimi gerçekleştirilmekte ve bu nedenle Mısırlı bireylerin büyük bir kısmı Latin alfabe sistemiyle ilk defa İngilizce eğitimi esnasında tanışmaktadırlar. Latin harfleriyle yazılmış başka bir dil gördüklerinde harfleri İngilizce sesletimiyle yazmakta ve konuşmaktadırlar. Bu durum ise Mısırlı öğrencilerin alfabe problemlerini daha net ortaya koymak ve çözebilmek için hem Arap hem de İngiliz alfabelerinin dikkate alınmasını zorunlu kılar.

Arap alfabesinde 28 (أ، ب، ت، ث، ج، ح، خ، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ق، ك، ل، م، ن، ه، و، ی) Türk alfabesinde ise 29 harf (a, b, c, ç, d, e, f, g, ğ, h, ı, i, j, k, l, m, n, o, ö, p, r, s, ş, t, u, ü, v, y, z) vardır. Ayrıca Mısırlı bireyler alfabe öğretiminde İngilizce kaynaklı sorunların da yer alması nedeniyle bu alfabenin de gösterilmesi uygun olacaktır. İngiliz alfabesinde 26 harf (a,b,c,d,e,f,g,h,i,j,k,l,m,n,o,p,q,r,s,t,u,v,w,x,y,z) bulunmaktadır.

Türkçede bulunup Arapçada birebir karşılığı bulunmayan harfler; "ç, g, ğ, ı, j, o, ö, p, ü, v";

Türkçede bulunup İngilizcede birebir karşılığı bulunmayan harfler: "c, ç, ğ, ı, ö, ş, ü".

Türkçe soldan sağa doğru yazılır. Arapça sağdan sola doğru yazılır. Bu yüzden bazı Mısırlı bireyler defterlerine yazı yazarken soldan değil sağdan başlamaktadırlar. Aynı zamanda bu etki defter kullanımlarını da etkilemekte ve Türkçeye göre defterlerini sondan başlayarak kullanmaktadırlar.

Türkçede el yazısı dışında resmi yazılarda harfler birbirlerinden ayrı yazılır. Arapçada ise bu durum çeşitlilik göstermekte harfler buldukları yere göre bitişik ya da ayrı yazılabilmektedir. Bu nedenle bazı öğrenciler Türkçedeki bütün harfleri bitişik yazmaktadırlar. Ancak bu durumdan kaynaklanan yazım sorunlarıyla İngilizceyi iyi derecede öğrenen Mısırlı bireylerde daha az karşılaşılmaktadır.

Yukarıda belirtilen genel hususların haricinde alfabeden kaynaklanan sorunları iki kısımda incelemek gerekir;

A) Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğrenen Mısırlı Öğrencilerin Alfabe Öğrenirken Arap ve İngiliz Alfabeti Kaynaklı Yaptıkları Sesli Harf Yanlışları

Türkçede alfabede gösterilen 8 sesli harf bulunmaktadır. Bunlar “a, e, ı, i, o, ö, u, ü”

“Arapçada dört tane kısa ünlü (a, e, i, u), üç tane de uzun ünlü ses (â, î, û) vardır. İlk dört ses Türkçede bulunan seslerdir. Geriye kalan üç uzun ünlü de özellikle Arapçanın etkisinden dolayı Türkçede kullanılmaktadır.” Aydın (2010, s.330)

İ (elif) sesinin Türkçedeki karşılığı bu sese getirilen harekelerle(“a,e”- fetha, “i”- kesra, “u” - damme) kelimeye göre “a, e, i, u” sesleri olabilmektedir. Bu da öğrencilerin dört temel dil becerisini kullanırken “a” harfini bu harflerle karıştırmalarına, ayrıca Türkçede ع (ayın) harfinin olmaması sebebiyle bazı öğrencilerinde Türkçedeki “a” sesini ع (ayın) olarak kullanabilmelerine neden olmaktadır.

Alfabe problemleri Türkçe ile Arapça arasındaki ortak kelimelerde daha yoğun olarak görülmektedir. Aşağıdaki tabloda öğrenci dönütlerinden yola çıkarak ortak kelimeler ve bu kelimelerin Arapça (Fusha ve Ammice) seslendirmesi ile Latin harflerine göre yazılışı verilmiştir.

a) “a” ünlüsünün ortak kelimelerde diğer ünlülerle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar.

Tablo 3: “A” Ünlüsünün Ortak Kelimelerde Diğer Ünlülerle Karıştırıldığı Durumlar:

Türkçe Kullanımı	Arapça Yazılışı	Arapçadan Latin harflerine göre yazılışı	Mısır Ammicesine göre seslendirilişi
acaba	عجبا	‘acebā	‘agebān
adam	آدم	ādem	edem
ahiret	آخرة	āḥiret	āḥiret
gaye	غاية	ġāye	ġeye
hala	حالة	ḥāle	ḥele
maymun	ميمون	meymūn	meymun
ahlak	أخلاق	aḥlāk	aḥlā’
kandil	قنديل	ḳindil	ḳindil
eşya	أشياء	eşyā’	eşye’
hela	خلاء	ḥalā	ḥele’
helal	حلال	ḥalāl	ḥelex
evrak	أوراق	evrāk	evre’
edat	أداة	edāt	edet
madem	مادام	mādām	medem
daire	دائرة	dā’ire	deyre

Ortak kelimeler haricinde öğrencilerin “a” harfini hem İngilizce hem de Arapça kaynaklı nedenlerle “e “ şeklinde seslendirip dört temel dil becerisinde bu şekilde kullandıkları görülmektedir. Özellikle temel kurlarda a harfinin e sesiyle karıştırıldığı öğrenciler tarafından tespit edilmiştir. Örneğin;

“at-et, ayna-eyne, ayakkabı- eyekkabi, ayı- eyi, bıçak -biçek,cadde-cedde, cüzdan -cüzden, çay -şey, domates - dometes,kiraz – kirez, fincan -fincen, kaşık -keşik, maç- meç, nane - nene”, vb.

b) “e” ünlüsünün ortak kelimelerde diğer ünlülerle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar.

Tablo 4: “E” Ünlüsünün Ortak Kelimelerde Diğer Ünlülerle Karıştırıldığı Durumlar:

Türkçe Kullanımı	Arapça Yazılışı	Arapçadan Latin harflerine göre yazılışı	Mısır Ammicesine göre seslendirilişi
esmer	اسمر	esmer	asmar
eser	أثر	eşer	aşar
emir	امر	emr	amr
seda	صدي	şadâ	şada
fedâ	فداء	fidâ'	fide'
hece	هجا	hicâ'	hice'
hesap	حساب	hısâb	hiseb
seyahat	سياحة	siyâhat	siyeħa
devre	دورة	devre	davra
idare	إدارة	idâre	idara
maharet	مهارة	mehâret	mahara
misafir	مسافر	musâfir	misefir

Türkçedeki “e” harfi Arapçada ا (elif) sesiyle karşılanırken İngilizcede bu ses Türkçeye göre “i” sesine tekabül etmektedir. Temel kurlarda dört temel dil becerisinde bu ses yoğun olarak Arapçanın etkisiyle “a”, İngilizcenin etkisiyle de “i” sesiyle karıştırılmakta hatta C seviyesindeki yüksek kurlarda bile İngilizce tesiriyle zaman zaman bu sesle ilgili yanlışlıklara rastlanılmaktadır. Örneğin;

“ben- bin, sen - sin, evet - ivit, eldiven - ildiven, sert – sirt, en çok- in çok, seviyorum- siviyorum, yeni – yini”, vb.

c)“ı” ünlüsünün ortak kelimelerde diğer ünlülerle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar.

Tablo 5: “I” Ünlüsünün Ortak Kelimelerde Diğer Ünlülerle Karıştırıldığı Durumlar:

Türkçe Kullanımı	Arapça Yazılışı	Arapçadan Latin harflerine göre yazılışı	Mısır Ammicesine göre seslendirilişi
kılıf	غلاف	ğilâf	ğilef
kıvam	قوام	kıvâm	kavem
kıyâmet	قيامة	kiyâmet	iyeme
kıymet	قيمة	kiymet	iyme

fıkra	فقرة	fıkra	fıkra
gıda	غذاء	ğidā	ğade
gıybet	غيبة	ğiybet	giybe
hırka	خرقة	ħırka	ħır'a
ısrar	اصرار	işrār	işrār
kible	قبلة	kible	ible
kıyas	قياس	kiyās	iyes
mantık	منطق	manṭıḳ	manṭı'
sıfır	صفر	şifr	şifr
sıhhat	صحة	şihhat	şihha
fıstık	فستق	fustuḳ	fozdu'
sandık	صندوق	şandūḳ	şendu'

Arapçada “ı” harfi yoktur. Ancak Ammice’de (sözlü dilde) Türkçedeki “ı” sesine benzeyen bir harf bazı kelimelerde (ızdrap , ısrar, israf, ihraç , intikam...) kullanılsa da temel kurlarda öğrenciye bu kullanımı göstermek öğreticiler için zordur. Ayrıca “ı” harfi “i” sesiyle karıştırılmaktadır. Bazı öğrenciler de bu harfi “i” sesi sanarak “e” sesiyle karıştırmakta dolayısıyla çift hata yapmaktadırlar. Örneğin;

“ırmak - irmek, kısa - kisa, kız - kiz, acı-aci, ayakkabı – eyekkabi, arı-ari, sarı – sari, yarım-yarım,saçı - seçi, ılık - ilik, ışık – işik, ıspanak - ispanak , hayır- hayır”, vb.

ç)“i” ünlüsünün ortak kelimelerde diğer ünlülerle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar.

Tablo 6: “İ” Ünlüsünün Ortak Kelimelerde Diğer Ünlülerle Karıştırıldığı Durumlar:

Türkçe Kullanımı	Arapça Yazılışı	Arapçadan Latin harflerine göre yazılışı	Mısır Ammicesine göre okunuşu
minare	منارة	menāre	menare
hiciv	هجو	hecv	hegv
filan	فلان	fulān	fulen
kitle	كتلة	kutle	kütle

“i” harfi Arapçada mevcuttur, ancak Latin harflerini gören bir öğrenci ileriye ket vurarak, yeni öğrendiği sesleri İngilizcedeki gibi seslendirmek istemekte, bu da temel dil becerilerinde bu harfin bazen “e” şeklinde kullanılmasına neden olmaktadır. Özellikle “e” sesinin karıştırılması ilk harfi “i” olan kelimelerde görülmekte, kelimenin ortasında ya da sonunda bulunan “i” sesinde sorun görülmemektedir. Örneğin;

“iyiyim- eyiyim, inci – enci, ip – ep, ilkbahar- elkbahar, iğne – eğne, iri – eri, itfaiye- etfaiya, limon-lemon”, vb.

d) “o – ö” ünlülerinin ortak kelimelerde diğer ünlülerle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar.

Tablo 7: “O – Ö” Ünlülerinin Ortak Kelimelerde Diğer Ünlülerle Karıştırıldığı Durumlar:

Türkçe Kullanımı	Arapça Yazılışı	Arapçadan Latin harflerine göre yazılışı	Mısır Ammicesine göre seslendirilişi
dolap	دولاب	dūlāb	duleb
lokma	لقمة	lukme	lu'me
nokta	نقطة	nuḳṭa	nu'ta
sohbet	صحبة	şuhbet	şuḥbe
nöbet	نوبة	nevbet	nube
tövbe	توبة	tevbe	tobe
şöhret	شهرة	şuhret	şuhra
örf	عرف	'urf	'urf

Arapçada “o” harfi “و” harfi ile gösterilmekte, ancak ö harfi bulunmamaktadır. Öğrenciler “ö” harfini çıkaramamakta bu nedenle bu harfin yerine yazmada “o” harfini, konuşurken ise “o, ö” karışımı bir sesletimi kullanmaktadırlar. Örneğin;

“önlük – onluk, ön – on, ördek – ordek, örneğin – orneğin, öğrenci – oğrenci, öpmek – opmek”, vb.

e)“u, ü” ünlüsünün ortak kelimelerde diğer ünlülerle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar.

Tablo 8: “U – Ü” Ünlülerinin Ortak Kelimelerde Diğer Ünlülerle Karıştırıldığı Durumlar:

Türkçe Kullanımı	Arapça Yazılışı	Arapçadan Latin harflerine göre yazılışı	Mısır Ammicesine göre seslendirilişi
rüşvet	رشوة	rişvet	raşva
tecrübe	تجربة	tecribe	tegruba
cümle	جملة	cumle	gumle
dükkân	دكان	dukkān	dukken
dünya	دنيا	dunyā	dunya
hürriyet	حرية	ḥurriyyet	ḥurriyye
türbe	تربة	türbe	turba
vücut	وجود	vucūd	vugut
hüküm	حكم	ḥukm	hukm
müdü	مدير	mudir	mudir
mülk	ملك	mülk	mulk
hürmet	حرمة	ḥurmet	ḥurma
tezahürat	تظاهرات	tezāhurāt	tazahurat
tahammül	تحمل	taḥammul	taḥammul

“u” harfi Arapçada “ﺉ” harfi ile gösterilmekte ancak “ü” harfi bulunmamaktadır. Öğrenciler yüksek kurlarda olsa bile “ü” harfini çıkarmakta ve bunu temel dil becerilerinde kullanmakta zorlanmaktadırlar. Örneğin;

“üzüm – uzum, üzgün – uzgun, üst – ust, ülke – ulke , üç – uç (ıç), ütü – utu”, vb.

Öğrenciler “o, ö, u, ü” harflerini birbirleriyle karıştırmaktadır. Bunun nedeni ise “ö,ü” harflerinin Arapçada olmaması “o,u” harflerinin ise tek bir “ﺉ”ses ile gösterilmesidir. Örneğin;

“büyük – boyuk, küçük – koçuk, soğuk - soğük, ödül – odul, gör(mek) – gür(mek), sür(mek) – sör(mek), düş(mek) – doş(mak), okul – ökül”, vb.

B)Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğrenen Mısırlı Öğrencilerin Alfabe Öğrenirken Arap ve İngiliz Alfabesi Kaynaklı Yaptıkları Sessiz Harf Yanlışları

Türk alfabesindeki sessiz harfler şunlardır: “b, c, ç, d, f, g, ğ, h, j, k, l, m, n, p, r, s, ş, t, v, y, z.”

Öğrencilere alfabe öğretimi yapılırken özellikle bazı harflerin öğretilmesinde zorluk çekilmektedir. Öğrencilerden elde edilen dönütler neticesinde sessiz harflerle ilgili şu sorunların olduğu saptanmıştır.

a)“b – p” ünsüzünün ortak kelimelerde birbirleriyle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar.;

Tablo 9: “B – P” Ünsüzünün Ortak Kelimelerde Birbirleriyle Karıştırıldığı Durumlar

Türkçe Kullanımı	Arapça Yazılışı	Arapçadan Latin harflerine göre yazılışı	Mısır Ammicesine göre seslendirilişi
ahşap	أخشاب	aḥşāb	eḥşeb
cevap	جواب	cevāb	geweb
galip	غالب	ġālib	ġelib
garip	غريب	ġarīb	ġerib
gurup	غروب	ġurūb	ġurub
harp	حرب	ḥarp	ḥarb
hitap	خطاب	ḥitāb	ḥitāb
ispat	اثبات	iṣbāt	isbet
kalp	قلب	qalb	elb
kitap	كتاب	kitāb	kiteb
mektup	مكتوب	mektūb	mektub
sahip	صاحب	ṣāḥib	ṣāḥib
sebepe	سبب	sebeb	sebeb
tabip	طبيب	ṭabīb	ṭabīb
üslup	اسلوب	uslūb	uslub
arap	عرب	arab	arab
dolap	دولاب	dūlāb	duleb

Arapçada “p” harfi olmadığından öğrenciler bu sesi temel dil becerilerinde kullanmakta zorlanmaktadırlar. Hatta Mısır’da İngilizce eğitimi almış bireylerde bile “p” sesi süregelen bir

hata olarak görülmektedir. Öğrenci dönütleri neticesinde ortak kelimeler haricinde de kelimelerin kullanımında hatalar tespit edilmiştir. Örneğin;

“para – bara, penguen – bengüen, peynir- beynir, pazar – bazar, pembe – bembe, pırasa – birasa, pencere – bencere, perde – berde, polis – bolis, park – bark, pil – bil, pilot – bilot, pamuk – bamuk, parmak – barmak”, vb.

b) “c - ç - g -j” ünsüzlerinin ortak kelimelerde birbirleriyle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar.;

Tablo 10: “C - Ç - G -J” Ünsüzlerinin Ortak Kelimelerde Birbirleriyle Karıştırıldığı Durumlar

Türkçe Kullanımı	Arapça Yazılışı	Arapçadan Latin harflerine göre yazılışı	Mısır Ammicesine göre seslendirilişi
burç	برج	burc	burg
hariç	خارج	hāric	hārig
ihraç	اخراج	ihrāc	ihrāg
ihtiyaç	احتياج	ihtiyāc	ihtiyāg
cuma	جمعة	cum'a	gum'a
cami	جامع	cāmi'	gema'
mescit	مسجد	mescid	mesgid
ilaç	علاج	'ilāc	'ilāg

Arapçada Türkçede bulunan “ç,g,j” sesleri bulunmamakta dolayısıyla bu harfler birbirleriyle ve “c” sesiyle karıştırılmaktadır. Ortak kelimeler haricinde yapılan başka hatalarda tespit edilmiştir. Örneğin;

“cam – jam, gemi – cemi, cezve – gezve, cüzdan – jüzdan, ceviz – geviz, jelibon – celibon, fincan – fingen, gelin – celin (jelin), gömlek – cömlek, lahmacun – lahmajun, Türkoloji - Türkoloci”, vb.

c) “ç - ş” ünsüzlerinin ortak kelimelerde birbirleriyle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar:

Tablo 11: “Ç - Ş” Ünsüzlerinin Ortak Kelimelerde Birbirleriyle Karıştırıldığı Durumlar.

Türkçe Kullanımı	Arapça Yazılışı	Arapçadan Latin harflerine göre yazılışı	Mısır Ammicesine göre seslendirilişi
çorba	شوربة	şūrbā	şūrbā
çorap	شراب	şūrāb	şūrāb
çanta	شنطة	şanta	şanta
çikolata	شكولاتة	şukalata	şukalata
çadır	شادر	çāder	çāder
çay	شاي	şey	şey

“ç” sesinin Araçadaki karşılığı iki farklı (T+Ş) (ت+ش) sesin birleşimiyle elde edilmektedir. Bu iki farklı sesi birleştirerek “ç” sesini çıkaramayan öğrenciler temel dil becerilerinde hatalar yapmakta ve “ç” sesi yerine “ş” sesini kullanmaktadırlar. Örneğin:

“çarşaf – şarşaf, çakmak – şakmak, çok – şok, havuç – havuş, çeşme – şeşme, çekmece – şekmece, çamur – şamur”, vb.

ç) “d – t” ünsüzlerinin ortak kelimelerde birbirleriyle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar.;

Tablo 12:“D – T” Ünsüzlerinin Ortak Kelimelerde Birbirleriyle Karıştırıldığı Durumlar.

Türkçe Kullanımı	Arapça Yazılışı	Arapçadan Latin harflerine göre yazılışı	Mısır Ammicesine göre seslendirilişi
evlat	أولاد	evlād	evled
milat	ميلاد	mīlād	miled
velet	ولد	veled	veled
cilt	جلد	cīld	gild
hudut	حدود	ḥudūd	ḥudūd
icat	ايجاد	īcād	iged
mabet	معبد	ma‘bed	ma‘bed
mescit	مسجد	mescid	mesgid
miktar	مقدار	miḳdār	mi‘dar
nakit	نقد	naḳd	na‘d
senet	سند	sened	sened
taklit	تقليد	taḳlīd	taḳlīd

Arapçada “t” harfi mevcut olmasına rağmen Mısırlı öğrenciler Türkçe ve Arapça arasındaki ortak kelimelerde değişim gösteren “t – d” farkından dolayı yanlışlıklar yapmaktadırlar. Örneğin;

“tabak – dabak, tavuk – davuk, tavşan – davşan, tuz – duz, top – dop, tarak – darak, terlik – derlik”, vb.

d) “ğ – y” ünsüzlerinin birbirleriyle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar.;

“ğ” sesi Arapçada olmadığından dolayı bazı öğrenciler tarafından temel dil becerilerinde “ğ” sesinin ى (Ye) olarak kullanıldığı görülmüştür. Örneğin;

“öğle – öyle, öğün – öyün, düğün – düyün, düğme – düyme, değer – deyer, eğer – eyer, meğer – meyer, değil – deyil,” vb.

e) “y – i – u” harflerinin birbirleriyle karıştırıldığı durumlar ve tespit edilen hatalar.;

“y” sesi Arap alfabesinde vardır. Ancak Mısırlı öğrencilerin Latin alfabesiyle ilk olarak İngilizce öğretimi esnasında karşılaşmalarından dolayı bu sesin Türkçe kullanımını İngilizcedeki gibi yapmaya çalışmaktadırlar. Bu nedenle Türkçedeki “y” sesini “i” sesi olarak kullanarak hatalar yapmaktadırlar. Örneğin;

“milyon-milion, milyar- miliar, kampanya – kanpania, materyal – material, ihtiyaç – ihtiac, sayfa – saifa”, vb.

Bunlara ilave olarak bazı kelimelerde İngilizcenin etkisiyle “ü” sesi yerine “y” sesinin kullanıldığı tespit edilmiştir: Örneğin;

“üniforma – yniforma, üniversite – yniversite, ünite – ynite, universal – yniversal”, vb.

4. SONUÇ

Araştırma neticesinde Mısırlı öğrencilerin alfabe kaynaklı “a, e , ı, i, o, ö, u, u” sesli; “b, c, ç, d, g, ğ, j, p, ş, t” sessiz harflerinde sorunlarla karşılaştıkları ve bu problemlerin;

- Arap alfabesiyle Latin alfabesinin birbirlerinden farklı olması,
- Mısır’da günlük hayatta konuşulan Ammicenin Fusha Arapçasından farklı olması,
- Mısırlıların Latin alfabesiyle ilk defa İngilizce vesilesiyle tanışmış olmaları ve İngiliz alfabesiyle Türk alfabesinin seslendirme ve kullanımlarının birbirlerinden farklı olması nedeniyle ortaya çıktığı tespit edilmiştir.

Literatürde yabancılara Türkçe öğretiminde Arap öğrencileri de inceleyen çalışmalar araştırıldığında Polat (1998) Demirci (2015) Açık (2008) Bölükbaş (2011), İnan ve Öztürk (2015), Şengül 2014, Alshirah (2013), Erdem ve Şengül (2015) , Yılmaz ve Şeref (2015)’in çalışmalarının bu araştırmadaki bulguları desteklediği görülmüştür.

Yabancılara Türkçe öğretimi her geçen gün gerek öğrenci sayısı gerekse de konuyla ilgili yapılan çalışmalar bakımından artış ve önem kazanan bir alandır. Günümüzde Türkçe yabancı dil olarak dünyanın birçok farklı coğrafyasında öğretilmektedir. Farklı coğrafya ve ülkelerde dil öğretiminin gerçekleşmesi beraberinde Türkçenin öğretiminde çeşitli sorunlarla karşılaşılmasına neden olmaktadır. Her ülkede Türkçe öğretimine başlanmadan önce öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeyleri ve bu öğrencilerin Türkçe öğretiminde karşılaştıkları sorunlar farklılık gösterir. Bireylerin ana dilleri öğretimi kolaylaştırmakta ya da zorlaştırmaktadır. Ana dilinde Latin alfabesini kullanan bireyler ile Latin alfabesinden farklı alfabeler kullanan bireylerin Türkçe öğretiminde karşılaştıkları problemler ve bu sorunların zorluk dereceleri değişiklik göstermektedir. Dolayısıyla yabancı bir gruba Türkçe öğretirken genelleme yapılmaması, ülkelerin dilsel, tarihsel ve kültürel özellikleri ile aynı milliyetten olsalar bile yaşadıkları coğrafyalar, etkileşim halinde oldukları toplumlar ve Türkiye ile olan bağlarının dikkate alınması gerekir.

5. ÖNERİLER

1.Öncelikle öğreticinin alfabe öğretirken Türkçenin tüm inceliklerine hâkim ve gerekli akademik donanıma sahip olması gerekir. Alfabe elbette her Türk’ün bildiği bir konu olsa da yabancılara Türkçe öğretimi kendine has özellikleri olan bir alandır. Bu konuda yeterli donanıma sahip öğreticilerin Türkçe öğretimini yapması bir mecburiyettir.

2.Öğreticinin seslerle ilgili tüm bilgiye sahip olarak sesin seslendirme esnasında nasıl çıktığını, mimiklerini kullanarak ağızın, dilin, dudağın ve gırtlığın hangi seste ne tür şekiller aldığını göstererek öğretmesi yararlı olacaktır.

3.Mısırlı bireylere alfabe öğretilirken öğreticinin alfabe harflerin yanına bir ünlü ses getirerek öğretmesi daha faydalı olacaktır. Örneğin “be, ce, çe” şeklinde öğretilmesi uygun olacaktır. Bazı kaynaklarda harflerin yalın olarak öğretilmesi gerektiği (b,c,ç...) savunulsa da Mısırlı öğrenciler için bu durum elde edilen bulgular sonucunda geçerli değildir. Çünkü öğrenciler “ç,ş,j” harflerini karıştırmaktadırlar. Bu harfler seslendirilirken farklarını ancak yanlarında bir sesli harf bulunduğu ve hatta buna ilave olarak ancak birkaç kelimeyle harflerin tekrar edilmesi sonucunda kavrayabilmektedirler.

4.Mısırlı Türkçe öğrenen bireyler “gör, gür, göl, göz, kül, gül, kol, kul, gir, kir” gibi kelimeleri birbirleriyle karıştırmaktadır. Bu durumun temel sebebi alfabenin yeterli düzeyde öğrenciler tarafından tekrar edilmemesi ve öğreticinin alfabe üzerinde fazla durmamasıdır. Özellikle öğreticinin ilk dersten itibaren alfabe üzerinde yoğunlaşması gerekmektedir. Bir, iki derste öğrencilerin alfabe öğrendiğini düşünüp konuyu geçmemesi, sürekli ders sonlarında öğrencilere alfabe alıştırmaları yaptırması gerekmektedir. İlk kurda kelimelerin zorluk derecelerinin seviye üstü olmasından dolayı ikinci kurdan(A1.2) itibaren alfabenin önemini göstermek için“bal, bel, bil, bul, bol, böl” ya da “bal, bel, çal,dal, gel, hal, jel, kal, kel, mal, nal, sal, sel, şal, tel, yel” gibi kelimeleri yazarak anlam farklılıklarını ve bir harfin bile değişmesi durumunda kelimenin hatta bazen cümlenin anlamının değişebildiğini göstermesi gerekir.

5. Türkçede Barış Manço’nun söylediği ABC şarkısı hariç alfabe öğretimine yönelik kullanılabilecek başka profesyonel bir şarkı bulunmamaktadır. Oysaki gerek İngiliz gerekse

de Arap alfabesinin öğretiminde şarkılardan yararlanılmaktadır. Barış Manço'nun şarkısında h,ı,i,j,k gibi sesler net duyulmamakta ve bu yüzden bu şarkının derslerde kullanılması uygun olmamaktadır. Bu bağlamda Yunus Emre Enstitüleriyle bir devlet politikası haline gelen yabancılara Türkçe öğretiminde kullanılmak üzere dünya çapında ünlü Türk sanatçılarına alfabe öğretimine yönelik hem bir şarkının hem de alfabeğe uygun bir bestenin yapılması gerekir.

6.Seslerin farklılıklarını ortaya çıkarabilmek ve dersleri hem eğlenceli hem de daha verimli hale getirebilmek adına Türkçeye çok iyi derecede hâkim olan şarkıcı, oyuncu, sunucu, yazar ve şairlerin alfabeği seslendirerek çeşitli örnek kelimeler sundukları ses kayıtlarına ihtiyaç vardır.

7. Alfabe öğretiminde genel olarak sorun yaşanan seslerle ilgili aradaki farkı ve kelime değişimlerini gösteren yazılı ve görsel materyallerin oluşturulması faydalı olacaktır

8.Teknoloji tabanlı eğitimin artması ve öğrencilerin akıllı telefonlar, bilgisayarlar ve tabletlerle daha sık vakit geçirmesi nedeniyle alfabe öğretiminde kullanılacak oyunlara ihtiyaç duyulmaktadır.

9. Arap alfabesinde olmayıp Türk alfabesinde bulunan seslerin öğrencilerin zihinlerinde daha hızlı ve etkili şekilde yerleşebilmesi için bu seslerin içinde bulunduğu kelime alıştırmalarının sıklıkla tekrar edilmesi gerekir.

10.Türkçede ünlü harflerin fazlalığı Mısırlı öğrencilerde kafa karışıklığına neden olmaktadır. Bu harflerin farkını belirtecek örnekler somut nesnelere derste gösterilmesi öğretimi kolaylaştıracaktır. Örnek verilecek olursa;

Uç (kalem ucu gösterilebilir)

Üç (parmaklarla üç işareti yapılabilir)

İç (içmek fiili el ağza götürerek bir şey içiliyormuş gibi gösterilebilir)

Al (fiili denilip masadan kalem alınabilir)

El (el gösterilebilir.)

Göl (resim gösterilebilir)

Gül (sınıfta gülünebilir/ eş anlamlı olduğu için çiçek resmi de gösterilebilir.)

On (bu rakam tahtaya yazılabilir veya parmaklarla gösterilebilir)

Ön (masanın ön kısmı gösterilebilir.)

Dış (kalemlik alınıp içi ve dışı gösterilebilir)

Diş (dişler gösterilebilir)

Koş (koşma eylemi gösterilebilir)

Kuş (kuş resmi konulabilir.)

At (resmi gösterilebilir)

Et (resmi gösterilebilir)

Böylece temel ses farklılıklarının kolay kavranması sağlanacaktır.

KAYNAKÇA

AÇIK, Fatma. (2008). Türkiye’de Yabancılara Türkçe Öğretilirken Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri. Uluslararası Türkçe Eğitimi ve Öğretimi Sempozyumu Bildirisi (Doğu Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü)

ALSHİRAH, Mohammad. (2013), Arap Kökenli Öğrencilerin Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Karşılaştıkları Zorluklar Ve Çözüm Önerileri, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yabancı Dil Olarak Türkçe Bilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi

- ARSLAN, Mustafa. (2011), “Yabancılara Türkçe Öğretim Kılavuzu Temel Seviye” Nobel Yayınları, Ankara
- AYDIN, Tahirhan. (2010) Arapça ve Türkçede Sesler -Karşıtsal Çözümleme, EKEV Akademik Dergisi, Yıl 14, Sayı 44, Yaz
- BÖLÜKBAŞ, Fatma . (2011). Arap Öğrencilerin Türkçe Yazılı Anlatım Becerilerinin Değerlendirilmesi. Turkish Studies, 6(3), 1357-1367.
- DEMİRCİ, Metin. (2015) “B1 Seviyesinde Türkçe Öğrenen Suriyeli Öğrencilerin Sesli Okuma Becerisiyle İlgili Tespitler” Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 10/7 Spring 2015, p. 333-358 DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.8149> ISSN: 1308-2140, ANKARA-TURKEY
- EKER, Süer. (2005) Çağdaş Türk Dili, Grafiker Yayınları s254
- ERCİLASUN, Ahmet Bican, (2004). Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ, Ankara
- ERDEM, Mehmet Dursun, ŞENGÜL Murat... vd (2015) Tekerleme Alıştırmalarına Dayalı Etkinliklerin Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğrenen Suriyeli Arapların Konuşma Becerilerine Etkisi, Route Educational and Social Science Journal Volume 2(2), April 2015
- ERGİN, Muharrem. (1986). Türk Dil Bilgisi, İstanbul: Boğaziçi Yayınları
- DURMUŞ, Mustafa. (2013) “ Sözlü Anlatım”, Türk Dili II, Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayınları, s196
- İNAN, Ruhi ve ÖZTÜRK Mustafa, (2015).Değişkenler Açısından Araplara Türkçe Öğretimi (Ürdün-Mısır Örneği) Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 3, Sayı: 18, Aralık 2015, s. 377-392
- POLAT, Hüseyin. (1998), Arapların Türkçe Öğrenirken Karşılaştıkları Sorunlar, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- REKİN, Ertem.(1991) Elifbeden Alfabe, Ekim, İstanbul, s.22
- ŞENGÜL, Kübra. (2014)Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde Alfabe Sorunu, Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi, S 3/1,
- YAVUZ, Serdar (2010) “Atatürk Dönemi Alfabe Çalışmaları ve Falih Rıfki Atay” e-Journal of New World Sciences Academy 2010, Volume: 5, Number: 2, Article Number: 4C0039
- YENİŞAN, Ayça. (2005),Tarih Boyutu İçinde Alfabe Sorunu ve Türk Harf Devrimi (1839 - 1929, Osman Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir
- YILDIRIM, Ali ve ŞİMŞEK, Hasan. (2012). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Ankara: Seçkin Yayınevi
- YILMAZ, İsa ve ŞEREF, İzzet, (2015)Arap Öğrencilerin Türkçe Okuma Sesletim Becerilerinin Geliştirilmesinde Şiirden Yararlanma, Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi Sayı: 4/3 2015 s. 1213-1228, TÜRKİYE
- Yunus Emre Bülteni, Kasım- Aralık 2015, Sayı 28, s 5
- TDK. (2005). Türkçe Sözlük. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- http://tdk.gov.tr/index.php?option=com_content&view=article&id=174:Ses-Harf-ve-Alfabe&catid=50:yazm-kurallar&Itemid=132 erişim tarihi 29.03.2016